

den, at naar et Udvalg faar med en Sag at gøre, skal det fremskaffe alle de Oplysninger, det er muligt at faa. Det er specielt Udvalgets Formand, som skal sørge for at faa alle disse Oplysninger skaffet til Veje. Det er nu altsaa godtgjort, at den ærede Ordfører i dette Tilfælde ikke har gjort sig den Ulejlighed at fremskaffe dem. At jeg ikke har skaffet dem, ligger som sagt i, at de paa det Tidspunkt, jeg søgte dem, var andetsteds engagerede. Jeg skal ikke dvæle videre ved den ærede Ordførers Bemærkninger. Han har selv sagt, at det var rent formelle Bemærkninger, og det er vel rigtigt, for den ærede Ordfører har intet Grundlag for reelle Bemærkninger, idet han ikke har kendt andet til denne Sag, end hvad den højtærede Finansminister har oplyst, og hvad der har staaet i det Uddrag, jeg er fremkommen med.

Med Hensyn til den højtærede Finansministers Bemærkninger skal jeg kun sige et Par Ord. Hvad den højtærede Minister forlanger som Betingelse for at kunne imødekomme slige Andragender, er jo, at Invaliditeten er til Stede nu, og at vedkommende har haft Skaden ogsaa i Tjenesten, eller at den i alt Fald staaer i Forbindelse med Tjenesten, staaer, som man siger, i Kausalitetsforbindelse med Tjenesten. Jeg kan nu ikke se rettere, end at de Momenter, der her fordres, virkelig ere til Stede. Det eneste, der kan omtvistes, er, om Skaden var til Stede, medens vedkommende var i Tjenesten. Ja, det kan jo egentlig ikke omtvistes, for det staaer der, men hvad der kan være Tvivl om, er, om han har paadraget sig denne Skade under Udøvelse af Militærtjenesten. Men da der under disse Omstændigheder ikke er noget som helst Haab om at faa noget andet Resultat end tidligere af denne Sag i alt Fald ved denne Behandling, mener jeg, at det ikke kan nytte, at jeg lader Sagen gaa til Afstemning, men jeg maa selvfølgelig forbeholde mig, hvis der i det hele taget kan gøres noget i denne Sag, at gøre, hvad gøres kan ved senere Lejligheder. Med dette Forbehold vil jeg altsaa tillade mig at tage det af mig stillede Forslag tilbage.

Formanden: Det af det ærede Medlem stillede Forslag er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det. (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er Forslaget bortfaldet.

Ordføreren (Busk): Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Ikke om dette Forslag.

Ordføreren (Busk): Jeg vil blot svare det ærede Medlem. Jeg havde jo den Udvej at optage Forslaget og tage det tilbage igen, naar jeg havde talt, men det vil jeg dog ikke gøre, da det, jeg vil udtale, kun angaar de Paastande, der ere komne fra det ærede Medlem, og ikke Andragendet direkte. Jeg havde aldrig tænkt, at jeg i det ærede Medlem havde en saa lærvillig Elev, som jeg nu ser, at jeg har. Fordi jeg har stillet flere Gange med et Forslag om en Holdeplads ved Hylke, vil det ærede Medlem gøre ligesom jeg, og han har ment, at naar han blot kom igen, vilde det nok nytte. Men der tager det ærede Medlem fuldstændig fejl. Det ærede Medlem maa jo vide, at Grunden til, at vi fik den omtalte Station, var ikke, at jeg stadig kom igen, vi fik Stationen, fordi der kom et Omløbsspor der, og fordi der var Personale nok ved Hylke, saa at der ikke var den mindste Udgift for Staten forbunden med dette Anlæg. Der kom et helt nyt Moment ind, som forandrede Forholdet fuldstændig. At Finansudvalgets Formand eller Ordfører skulde have den Pligt i Anledning af de over hundrede Andragender, der hvert Aar foreligge, at skulle løbe omkring til Kreti og Pleti for at faa tilstrækkelige Bilag, naar disse mangle, tror jeg dog ikke, det ærede Medlem kan mene. Det er noget, som jeg paa ingen Maade kan indrømme. Saafremt jeg havde været Begynder paa dette Omraade, kunde det ærede Medlem maaske foreløbig faa mig til at tro, at det var den Vej, vi skulde gaa. Men da jeg i over 10 Aar har været Ordfører for Andragender, tror jeg dog at vide bedre Besked med de Forhold, og jeg har i al den Tid ikke kendt noget til, at Ordføreren skulde skaffe disse Papirer til Veje. Det ærede Medlem indrømmede jo ogsaa selv, at han havde en Følelse af, at han burde skaffe disse Oplysninger, han gik derfor op i Invalidebestyrelsen og spurgte om disse Bilag. Det ærede Medlem siger saa, at da han kom derop, vare Papirerne hos Finansministeren. Men vi Rigsdagsmænd gaa jo, kan jeg godt sige, de 100 Gange til Ministrene for at faa Oplysninger, hvorfor fortsatte det ærede Medlem da ikke sin Gang til Finansministeren? Hvis han havde gjort det, havde han ganske sikkert faaet Bilagene, og der-